

V domala vseh osnovnih organizacijah ZKS so se v zadnjih novembrskih dneh iztekle volilne konference. Članstvo je ocenilo pretečeno aktivnost, tehtne pa so bile tudi usmeritve za prihodnje naloge komunistov. Posnetek je iz Trnovega, kjer se je volilne konference udeležil tudi sekretar Mestnega komiteja ZKS Ljubljana Marjan Orožen.

NASA KOMUNA

glasilo ok szdl ljubljana vič-rudnik

leto XV
številka 19
3. decembra 1979

izhaja
štirinajstnevno

delegatska
priloga

PRIČELA SE JE IZGRADNJA PRIZIDKA

Zdravstveni dom Vič bo pridobil tri dispanzerje

Vsekakor je bil letošnji Dan republike za številne člane delovnega kolektiva Zdravstvenega doma Vič kot tudi za mnoge naše občane drugačen od prejšnjih. Pričela se je namreč izgradnja prizidka te zdravstvene ustanove oziroma natančneje povedano treh dispanzerjev – za predšolske in šolske otroke ter pljučne bolezni. Navzlic številnim objektivnim in subjektivnim razlagam, ki so botrovale občutnim zamudam (ob tem pa seveda tudi dražji investiciji-omejena je sedaj že na 54 milijonov dinarjev) sta pionirja viške osnovne šole položila temeljni kamen. Na krajši slovesnosti je bila zato tembolj poudarjena želja, da bi bila izgradnja končana v predvidenem roku (avgusta leta 1980). Ta objekt se gradi iz sredstev samoprispevka II. in bo tako tretji objekt namenjen zdravstvenemu varstvu v našem mestu, ki bo zgrajen iz teh namensko združenih sredstev ljubljanskih občanov. Izvajalec gradbenih del je Splošno gradbeno podjetje Grosuplje, celokupna površina prizidka pa bo znašala 2.200 kvadratnih metrov.

»Zdravje je tisto bogastvo, ki omogoča vsem nam, da lahko čimbolje izpolnjujemo svoje delovne obveznosti. Vloga zdravstva je torej izrednega pomena. V zadnjih letih smo v naši občini napravili korak pri razvijanju zdravstvenih zmogljivosti. Razširjene zmogljivosti zdravstvenega doma na Rudniku, dve novi zdravstveni postaji odnosno zobozdravstveni ambulanti v Vnanjih goricah in na Dobrovi kot

tudi danes pričeta gradnja treh izredno potrebnih dispanzerjev, so potrdilo, da namenimo področju osnovnega zdravstvenega varstva več pozornosti. S temi prizadevanji in seveda tudi z razširitvijo in izgradnjo zdravstvenih postaj v Velikih Laščah, na Škofljici, v Preserju in še kje, pa odločno načrtujemo naš skupni razvoj v naslednjem petletnem obdobju.

Zdravstveni delavci so v ta prizadevanja vložili mnogo truda in naporov, za kar velja še posebej pohvaliti kolektiv Zdrav-

stvenega doma Vič. Naša skupna naloga pa je, da prav zdravstvenim delavcem omogočimo boljše pogoje dela, s tem pa tudi ustvarjamo takšne odnose, da bo lahko zdravstveni delavec dober poznavalec ostalih družbenih problemov v kraju, kjer deluje in živi.« Tako je v slavnostnem govoru dejal predsednik izvršnega sveta občinske skupščine France Martinec.

O nujnosti in pomenu izgradnje novih dispanzerjev pa sta zbranim spregovorili še dr. Alma Fakin in dr. Milena Ustar. Spontano prisrčnost pa so tej slovesnosti dali najmlajši-cicibani iz VVZ Bičevje in pionirji osnovne šole Vič, ki so s pesmijo in recitacijami posredno izrazili zahvalo vsem, ki omogočajo izgradnjo dispanzerjev, saj bodo v prvi vrsti namenjeni zdravju predšolskih in šolskih otrok.

»Veseli nas, da se izgradnja pričinja v tako pomembnem letu kot je letošnje leto otroka, obljubljam vam, da bomo to znali ceniti!« je ob zaključku dejala pionirka Urška!

Učenca osnovne šole Vič Gregor Höffler in Borut Krizan sta »zacementirala« temeljni kamen za izgradnjo prizidka Zdravstvenemu domu Vič.

Poglobljeno razvijanje naše zavesti

Kolikokrat se le vprašamo o tem, kakšna je naša družbena zavest? Kakšen je naš odnos do skupnih prizadevanj in nenazadnje kakšen je celo do družbenega premoženja? Položimo si roko na srce, da se o tem sila redkokdaj zamislimo. Vprašali se boste, zakaj vam prav sedaj pišemo teh nekaj vrstic. Naj vam razložimo, vi pa boste skušali o tem tudi razmisliti.

Morda za pričetek nakaj besed o akciji, v kateri smo domala sodelovali vsi, pa ni dolgo od tega, ko smo jo uspešno tudi zaključili. Nič nas ne sme presenetiti, smo jo imenovali. Vrsto aktivnosti, pomoči in samopomoči smo preverili. V njej smo množično sodelovali. Skupaj smo jo in jo še vedno skušamo z vseh zornih točk tudi oceniti. Prav je tako. Prav pa je tudi, da ob tem razmišljamo o pomanjkljivostih, ki so se pojavljale pri našem »učinkovitem« pristopu, o opremljenosti, o tem, s čimer nismo razpolagali, pa bi morali in še o čem. To pač zato, da bi v primeru morebitne resničnosti naravne stihije ali kakršnegakoli drugega »presenečenja« ne razmišljali preveč, o tem, kdo je tu, kdo tam, kje bi dobili npr. visoke lestve, ali imamo vsaj provizorična zaklonišča in še o čem.

Vse to pa ne pomeni, da bi ne bili pripravljeni sodelovati ali priskočiti na pomoč v okviru razpoložljivih možnosti. Nikakor ne, saj so potrdila za to tukaj. Kar spomnimo se aprilskih dni, ko smo enotno, hitro in učinkovito priskočili na pomoč črnogorskemu narodu, ki ga je prizadel katastrofalni potres.

Ravnali smo trezno in preudarno. Toda, ali bi ti dve vrhlini uspešno prebrodili tudi ob zgoraj nanizanih »presenečenjih«? O tem se moramo vprašati. Zakaj? Spomnimo se samo zadnjih dogodkov oziroma dogajanj. Izpostavljamo nepričakovano snežni metež sredi novembra, pa tudi pomanjkanje nekaterih živil osnovne preskrbe v tem istem času.

Razmislimo, kako smo bili »zaskrbljeni« ob 5 cm (v Ljubljani, se razume) snega in polomljenem vejevju na cestah! Ali nismo bili kar malo nemočni?

Res je, da imamo za takšne primere organizirane in vzpostavljene službe posebnega družbenega pomena. Vendar dopuščati, da nekatere poti in ceste ostajajo neprehodne dalj, kot je potrebno, da pločniki in druge javne površine ostajajo nesplužene, v takih razmerah, ki smo jim lahko s hitro akcijo kos, ne smejo ostajati presenečenja. Slednja nas ogrožajo! Pojavile so se tudi motnje v preskrbi, vsi smo vedeli, da so le kratkotrajnega značaja, pa vendarle smo hiteli v trgovine, bližnje in oddaljene in pokupili nekaterih živil toliko, kolikor jih porabimo v nekaj mesecih, morda celo v letu dni. S tem smo povzročili verižno reakcijo, pa tudi dosti zmede pri nadaljnji oskrbi. Spomnimo se samo številnih in ničkolikokrat izrečenih in ponovljenih ugotovitev, da je za normalno življenje in gospodarjenje enomesečna zaloga živil neobhodna in povsem trezna odločitev. Morda še to! Ob napovedanih podražitvah se obnašamo podobno, da ne rečemo isto! Kaj smo s tem koristnega storili?

In za zaključek, razmislimo, za kaj se kot delegati in družbeni delavci, samoupravljalci v svojih prizadevanjih zavzemamo!

JANJA DOMITROVIČ